

บทเรียนจากอายะฮ์สุเราะฮ์ อัล-กะฮ์ฟ 28

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮ์ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อันวานะฮ์ สะอูด

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือ อัล-ดูร์อูร์ อัล-มุนตะกอฮ์ มิน อัล-กะลีมาต อัล-

มุลกอฮ์

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ فوائد من الآية ٢٨ في سورة الكهف ﴾

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبد الله الشقاوي

ترجمة: أنور إسماعيل

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2012 - 1433

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

เรื่องที่ 32

บทเรียนจากคำดำรัสของอัลลอฮฺ

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا ﴿٢٨﴾﴾ [الكهف: 28]

ความว่า "และจงทำให้ตัวของเจ้าอดทนอยู่กับบรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ทั้งยามเช้าและยามเย็น โดยที่พวกเขาปรารถนาความโปรดปรานของพระองค์ และอย่าให้สายตาของเจ้าหันเหออกไปจากพวกเขาเพราะเจ้าประสงค์ความสวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้ และเจ้าอย่าเชื่อฟังผู้ที่เราทำให้หัวใจของเขาละเลยจากการรำลึกถึงเรา และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา และกิจการของเขาพินาศสูญหาย" (อัล-กะฮ์ฟฺ 28)

มวลดการสรรเสริญทั้งหลายเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮฺ การประสพพรและความศานติจงประสพแต่ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และข้าขอปฏิญาณตน

ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮฺ
พระองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีการตั้งภาคีใด ๆ กับพระองค์ และข้าขอ
ปฏิญาณตนว่าแท้จริงมุหัมมัดนั้นคือบ่าวและศาสนทูต
ของอัลลอฮฺ

จากสะอัด บิน อบี วักกอศ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ

วะสลัลัม กล่าววว่า

عن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه قال: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ سِتَّةَ نَفَرٍ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اظْرُدْ هَؤُلَاءِ لَا
يَجْتَرِئُونَ عَلَيْنَا. وَكُنْتُ أَنَا وَابْنُ مَسْعُودٍ وَرَجُلٌ مِنْ هُدَيْلٍ وَبِلَالٌ وَرَجُلَانِ
نَسَيْتُ اسْمَيْهِمَا، فَوَقَعَ فِي نَفْسِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ
يَقَعَ، فَحَدَّثَتْ نَفْسَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

بِالْعَدَاةِ وَالْعِشْيَةِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ [الأنعام 52] [صحیح مسلم برقم ۲۶۱۳]

ความว่า ครั้งหนึ่ง ขณะที่พวกเราจำนวนหกคนได้อยู่ร่วมกันท่าน
เราะฮ์ลุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม ขณะนั้นได้มีบรรดามุชริกีน
มาหา แล้วกล่าวแก่ท่านเราะฮ์ลุลว่า จงไล่พวกนี้ออกไป อย่าให้
พวกเขามาตีเสมอเรา ในเหตุการณ์นี้มีฉัน (สะอัด บิน อบี วั
กกอศ) อิบน์ มัสอูด, ชายคนหนึ่งจากเผ่าฮุซัยล, บิลาล และอีก
สองคนที่ฉันจำชื่อเขาไม่ได้ ดังนั้น(เมื่อฟังคำพูดของชาวมุชริกีน

เช่นนั้น)ทำให้ในใจของท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺเกิดความรู้สึก
บางอย่างตามที่ อัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้เกิด จนท่านได้รำพึง
แก่ตัวเอง กระทั่งพระองค์อัลลอฮฺได้ทรงประทานอัลกุรอานอา
ยะฮฺนี้มาว่า “และเจ้า (มุหัมมัด) จงอย่าขับไล่บรรดาผู้ที่วิงวอน
ขอต่อองค์อภิบาลของพวกเขา ทั้งยามเช้าและยามเย็น โดยพวก
เขาปารถนาความโปรดปรานของพระองค์” (อัล-อันอาม :52)
(บันทึกโดยมุสลิม 4/1878 เลขที่ 2413)

อัลลอฮฺได้บัญชาให้ท่านนบีมุหัมมัดของพระองค์ ซึ่ง
รวมถึงประชาชาติของท่านด้วยให้ยื่นมืออยู่กับคนดีมีคุณธรรม
ตลอดจนต้องอดทนที่จะคบหาสมาคมกับพวกเขา โดยเฉพาะ
กับบรรดาคนดีที่ขัดสน อนาคตหรือผู้อ่อนแอ อายะฮฺนี้ถูก
ประทานลงมาเกี่ยวกับพวกเขา การอยู่ร่วมกับบรรดาคน
เหล่านั้นจะช่วยให้เราห่างไกลจากความฟุ้งเฟ้อทางโลกหรือวัตถุ
จากนั้นพระองค์ได้บอกถึงคุณลักษณะของบรรดาผู้คนเหล่านั้น
คือพวกเขาใช้เวลาหมดไปกับการรักดีต่ออัลลอฮฺในทุก
สภาวะการณ์ พวกเขาไม่มีจุดประสงค์ที่จะใ้รอดการงานที่พวกเขา
กระทำ ไม่ต้องการให้ผู้อื่นชมเชยกว่าพวกเขา
เป็นนักกอรี(นักอ่านอัลกุรอานที่ยอดเยี่ยม) หรือผู้ทำการอิบา

ตะสุที่แรงกล้า และพวกเขาไม่ได้ต้องการผลประโยชน์ในทางโลกที่ต้องสูญหายไป แต่ทว่าพวกเขาทำไปด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์และหวังในความโปรดปรานของพระองค์ จากนั้นอัลลอฮ์ทรงห้ามการคบค้ากับผู้ที่ไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ทางโลก

พระองค์ตรัสว่า

﴿وَلَا تَعُدَّ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تَرْيِدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ [الكهف : ๒๘]

ความว่า "และอย่าให้สายตาของเจ้าหันเหออกไปจากพวกเขาในสภาพที่เจ้าประสงค์ความสวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้" (อัล-กะฮ์ฟ 28)

คือการไม่ทะเยอทะยานที่จะคบค้าสมาคมเฉพาะกับบรรดาผู้มีฐานะและตำแหน่งยศถาบรรดาศักดิ์ เนื่องจากจะทำให้หัวใจหมกมุ่นอยู่กับทางโลกคุณยาและหลงลืมโลกอาคิเราะฮ์

ชัยคุ อับดุลเราะหฺมาน อัล-สะอูดียก กล่าวว่า เพราะการกระทำดังกล่าวจะทำให้หัวใจผูกมัดกับโลกคุณยา ทำให้ความคิดสาละวันอยู่กับเรื่องโลกคุณยา เลยทำให้หัวใจรู้สึกห่างเหินกับโลกอาคิเราะฮ์ เพราะสิ่งประดับประดาอันวิจิตรบนโลกคุณยานี้มักทำให้สายตาและหัวใจหลงไหล จึงทำให้หัวใจลืมนึกถึงอัลลอฮ์ และหันไปจมปลักกับความสุขจอมปลอมและ

อารมณ์ใฝ่ต่ำ ทำให้เขาผู้นั้นเสียเวลาในการใช้ชีวิต สุดท้ายก็กลายเป็นคนที่ขาดทุนและเสียใจตลอดกาล (หนังสือดัตช์ อัส-กะรีม อับ-เราะหฺมาน ฟี ตัฟซีร กะลาม อัล-มันนान หน้าที่ 425)

จากนั้น อัลลอฮฺทรงห้ามไม่ให้เชื่อฟังผู้ที่หัวใจหลงลืมจากการรำลึกถึงอัลลอฮฺ คือ ห้ามมิให้เชื่อฟังและทำตามผู้ที่มีหัวใจหลงลืมจากการรำลึกถึงอัลลอฮฺ ผู้ที่ทำตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของตน พวกเขาคือผู้ที่ไม่ใส่ใจต่อศาสนาของเขา การเชื่อฟังหรือทำตามผู้คนเหล่านี้จะทำให้ชีวิตของเราขาดทุนอย่างแท้จริงทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

และอายะฮฺนี้มีบทเรียนมากมาย ดังนี้

ประการที่หนึ่ง ส่งเสริมให้อดทน การอดทนในที่นี้หมายถึงการอดทนในการภักดีต่ออัลลอฮฺซึ่งเป็นประเภทของการอดทนที่สูงส่ง อัลลอฮฺได้กล่าวถึงคำว่า "อดทน" ในคัมภีร์อัลกุรอานถึง 90 แห่ง เป็นการบ่งบอกถึงความสำคัญของการอดทน บางครั้งในอายะฮฺหนึ่งๆ อาจจะมีการกล่าวคำว่าอดทนทวนซ้ำกันอีกด้วย เช่นที่พระองค์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

﴿[آل عمران : 200]

ความว่า "โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงมีความอดทน และจงต่างอดทนซึ่งกันและกันเถิด และจงประจำอยู่ชายแดน และพึงกลัวเกรงอัลลอฮฺเถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ" (อาล อิมรอน 200)

ประการที่สอง ส่งเสริมให้ซิกฺร(รำลึก)ถึงอัลลอฮฺและดุอาอ์ในช่วงเช้าและเย็น

ชัยคุ อับดุลเราะหฺมาน อัล-สะอูดียกกล่าวว่า เนื่องมาจากอัลลอฮฺชมเชยการกระทำ (รำลึกถึงอัลลอฮฺและดุอาอ์ในช่วงเช้าและเย็น) และการกระทำใดที่อัลลอฮฺชมเชยผู้กระทำนั้น แสดงว่าอัลลอฮฺทรงโปรดการกระทำดังกล่าว เมื่อพระองค์ทรงโปรดการกระทำใดแล้ว พระองค์จะทรงใช้และส่งเสริมให้กระทำส่งเหล่านั้น (หนังสือตัยสิร อัล-กะรีม อัล-เราะหฺมาน ฟิ ตัฟซีร กะลาม อัล-มันนान หน้าที่ 425)

อัลลอฮฺ ตรัสว่า

﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾﴾ [ق: 39]

ความว่า "และจงแซ่ซ้องด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า ก่อนการขึ้นของดวงอาทิตย์และก่อนการตก (ของมัน)" (กอฟ 39)

และจากอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ แท้จริงท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«لَأَنْ أَفْعَدَ مَعَ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى مِنْ صَلَاةِ الْعَدَاةِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ
أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَعْتِقَ أَرْبَعَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَلَأَنْ أَفْعَدَ مَعَ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ
اللَّهِ مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَعْتِقَ أَرْبَعَةَ»
[أبو داود برقم 3667]

ความว่า "การที่ฉันได้นั่งในกลุ่มหนึ่งที่มีการซิกิร(รำลึก)ต่ออัลลอฮ์
ฮุตะอาลา เริ่มหลังจากละหมาดศุบหฺจนดวงอาทิตย์ขึ้นนั้น เป็น
สิ่งที่ฉันชอบมากกว่าที่ฉันได้ปลดปล่อยทาสสี่คนจาก
ลูกหลานของนบีอิสมาอีลเสียอีก และการที่ฉันได้นั่งในกลุ่มหนึ่ง
ที่มีการซิกิรต่ออัลลอฮ์ฮุตะอาลา เริ่มหลังจากละหมาดอัศรุจน
ดวงอาทิตย์ตกนั้น เป็นสิ่งที่ฉันชอบมากกว่าที่ฉันได้ปลดปล่อย
ทาสสี่คนเช่นกัน" (บันทึกโดยอบูดาอูด (3/324) หมายเลขหะดีษ
3667)

จากท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า
แท้จริงท่านท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«لَا أَنْ أَقُولَ : سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ
مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ» [مسلم برقم 2690]

ความว่า "การที่ฉันกล่าวคำว่า สُبْحَانَ اللَّهِ (มหาบริสุทธิ์
แต่อัลลอฮ์) อَلْحَمْدُ لِلَّهِ (มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ
ของอัลลอฮ์) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควร
เคารพนอกจากอัลลอฮ์) อัลลอฮ์อักบัร (อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกร)
เป็นสิ่งที่ฉันชอบมากกว่าสิ่งที่ดวงอาทิตย์ได้ขึ้นมาเหนือมัน
(หมายถึงโลกดุนยา)" (บันทึกโดยมุสลิม 4/2072 หมายเลขหะ
ดีษ 2690)

ประการที่สาม ส่งเสริมให้นั่งสนทนาในวงของบรรดา
ศอลิฮีน (คนดีมีคุณธรรม) แม้ว่าคนเหล่านั้นจะเป็นผู้ที่มีฐานะ
ยากไร้อนาคตก็ตาม เพราะการนั่งอยู่ร่วมกับพวกเขาเป็นสิ่งที่ดี
งามมาก จากท่านอบู สะอีด อัล-คุดรีย์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ
แท้จริง ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«لَا تَصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا» [أبو داود برقم 4833]

ความว่า “ท่านอย่าคบเป็นมิตรสหายนอกจากกับผู้ศรัทธา และอย่าให้ใครรับประทานอาหารของท่านนอกจากผู้ที่มีความยำเกรง” (บันทึกโดยอบู ดาวูด 4/259 หมายเลขหะดีษ 4833)

อบู สุลัยมาน อัล-ค็อฏฏอบียฺ กล่าวว่า การที่ท่านบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ห้ามไม่ให้คบกับผู้ที่ไม่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ ตลอดจนห้ามไม่ให้คลุกคลี และเลี้ยงอาหารแก่ผู้คนเหล่านั้น เนื่องจากการเลี้ยงอาหารซึ่งกันและกันอาจทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมและเกิดความรักต่อผู้คนเหล่านั้นขึ้นมาในใจได้ (ซัรหฺ อัล-สุนนะฮฺ โดย อัล-บะชะวะรียฺ 13/69)

จากท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ แท้จริงท่านบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า

«الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ»

ความว่า “ชายคนหนึ่งจะอยู่บนแนวทางของมิตรสหายของเขา ดังนั้น คนหนึ่งจากพวกท่านจงพิจารณาบุคคลที่พวกท่านจะคบเป็นมิตร” (บันทึกโดยอบู ดาวูด 4/259 หมายเลขหะดีษ 4832)

นักกวีอาหรับกล่าวว่า

عَنِ الْمَرْءِ لَا تَسَلْ وَسَلَّ عَنْ قَرِينِهِ
فَكُلُّ قَرِينٍ بِالْمَقَارِنِ يَفْتَدِي

ความว่า (ถ้าต้องการรู้จักใครสักคน)อย่าได้ถามถึงนิสัยของเขา แต่จงถามว่าใครเป็นเพื่อนสนิทของเขา เพราะเพื่อนทุกคน มักจะเอาอย่างคนที่เขาคบเป็นมิตรเสมอ

ประการที่สี่ ส่งเสริมให้มีความสมถะในการใช้ชีวิตบนโลกนี้ และหวังผลบุญในวันปรโลก ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَلَا تَمَدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ [طه : ๓๑]

ความว่า “และเจ้าจงอย่าทอดสายตาสายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่างๆ ของพวกปฏิเสธศรัทธา ซึ่งความสุขสำราญในโลกดุนยา เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระเจ้านั้น ดียิ่งกว่าและจีรังยิ่งกว่า” (ฎอฮา 131)

และดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُفْهًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ [๓๓] ﴿يَتَكَبَّرُونَ﴾ [๓๕] ﴿وَزُخْرُفًا وَإِن كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [الزخرف : ๓๕-๓๓]

ความว่า “และหากมิใช่มนุษย์ทั้งหลายจะได้เป็นประชาชาติหนึ่งเดียวกันแล้ว แน่อนอนเราจะให้ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานีมีบ้านของพวกเขา โดยมีหลังคาทำด้วยเงิน และบันไดที่พวกเขาขึ้น (ก็ทำด้วยเงิน) และบ้านของพวกเขามีประตูและเตียงนอน (ทำด้วยเงิน) ซึ่งพวกเขาจะนอนเอกเขนกบนมัน และ(เราจะให้เครื่องประดับแก่พวกเขาที่ทำด้วย)ทองคำ แต่ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงปัจจัยชั่วคราวแห่งชีวิตในโลกนี้เท่านั้น ส่วนในปรโลก ณ ที่พระเจ้าของเจ้านั้นถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ยำเกรง” (อัล-ซุครุฟ 33-35)

ประการที่ห้า ส่งเสริมให้มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ พระองค์ได้ตรัสในโองการอื่นกล่าวถึงป่าวของพระองค์ผู้มีความคุณธรรม ว่าพวกเขานั้นกระทำความดีเพื่ออัลลอฮ์ ไม่ใช่เพื่อการไต่อาวดหรือต้องการคำสรรเสริญเยินยอ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۝﴾ [الإنسان

[๙ :

ความว่า “(พวกเขากล่าวว่) แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่าน โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮฺ เรามีได้หวังการตอบแทน และการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด”(อัล-อินซาน 9)

และมวลดการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮฺผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก พรและสันติจงประสบแด่ท่านนบีมุหัมมัดรวมถึงวงศ์วานและบรรดามิตรสหายของท่านทุกคน

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه
أجمعين.